

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 9Co/636/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112205200  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1112205200.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO : 35 724 803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi : S. G., G. G., S. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, zastúpené AK JUDr. Igor Šafranko, advokát, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 3.257,04 € s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25. 7. 2012 č.k. 9C 68/2012 - 42, v pomere hlasov 3 : 0, takto

### rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Vedľajší účastník na strane odporcu je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania a to trovy právneho zastúpenia vo výške 81,86 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

### o d ô v o d n e n i e :

Uvedeným uznesením súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15. 3. 2012 č.k. 6Ro 14/2012 a následne zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, a to na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom v celom rozsahu podľa § 174 ods. 5 O.s.p. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. napokon upravil Daňový úrad Bratislava, aby navrhovateľovi vrátil 188,37 € súdneho poplatku po právoplatnosti uznesenia, s poukazom na ust. § 11 ods. 3, § 13 ods. 3 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keď súdny poplatok krátil o sumu 6,63 €.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu v časti výroku o trovách konania, ktorým mu náhrada trov nebola priznaná a žiadal v ním napadnutej časti uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania 236,40 €. Nesúhlasil s aplikáciou ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. na rozhodovanie o trovách konania v danom prípade. Namietal, že súd prvého stupňa mal správne rozhodnúť o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V odvolaní zároveň poukázal na početnú judikatúru krajských súdov, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vo vzťahu k navrhovateľovi, pokiaľ navrhovateľ zavinil zastavenie konania, alebo bol neúspešný v merite veci, priznali náhradu trov konania.

Na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa navrhovateľ vyjadril písomne tak, že žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a zároveň mu priznať náhradu trov

odvolacieho konania celkom vo výške 81,86 € s DPH. Argumentoval tým, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie ( a to aj s poukazom na jeho cieľ ) schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka navrhovateľ považoval za nadbytočné a neúčelné. Vedľajší účastník vstúpil do konania v predmetnej právnej veci z vlastnej iniciatívy. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, podľa navrhovateľa navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Prvostupňový súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Navrhovateľ zastával názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Podľa navrhovateľa konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací ( § 10 ods. 2 O.s.p. ), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania ( § 212 ods. 1 O.s.p. ), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu, že podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 7.2012, vzal navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14. 3.2012 ( čl. 25 spisu ).

V predmetnej právnej veci súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania (vedľajšieho účastníka) nesprávne použil § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Keď súd zastavuje konanie, musí sa pri rozhodovaní o trovách konania zaoberať otázkou, či niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie pritom posudzuje čisto z procesného hľadiska ( t.j. podľa procesného výsledku ). V tých prípadoch, kedy zastavenie konania zavinil účastník, súd prizná ostatným účastníkom ( druhej strane ) náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložili na uplatnenie alebo bránenie svojho práva.

Ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. sa týka prípadov, keď neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Naopak, ust. § 146 ods. 2 O.s.p. vyžaduje zodpovednosť za zavinenie toho účastníka, ktorého

procesný úkon mal za následok zastavenie konania, pričom druhá veta tohto ustanovenia je výnimkou z použitia § 146 ods. 2 vety prvej.

V súdnej právnej veci prvostupňový súd konanie zastavil ( na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom ); pri rozhodovaní o trovách konania tak mal po správnosti skúmať, či niektorý z účastníkov zavinil ( z procesného hľadiska ), že konanie muselo byť zastavené. V danom prípade to bol navrhovateľ, ktorý späťvzatím návrhu zavinil, že konanie muselo byť zastavené. O trovách konania tak mal súd prvého stupňa rozhodnúť na základe ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.; aplikácia ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. teda nebola namieste.

Podľa ust. § 25 ods. 1 O.s.p. si účastník ako zástupcu môže vždy zvoliť advokáta. Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva ako účastník, je oprávnený tzn. môže sa dať aj vedľajší účastník v konaní zastupovať advokátom. V prejednávanej veci vedľajšieho účastníka zastupoval advokát na základe plnomocenstva, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, že by súd prvého stupňa popieral alebo spochybňoval právo vedľajšieho účastníka resp. ústavné právo každého - vrátane vedľajšieho účastníka na právnu pomoc vyplývajúce z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, práve naopak. V prípade, že si účastník zvolí ako svojho zástupcu advokáta, musí však počítať aj so vznikom trov, nakoľko advokát má právo na úhradu svojich primeraných a opodstatnených nákladov. Preto skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama osebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a už vôbec to neznamená odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí súd vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne.

V predmetnej právnej veci vedľajší účastník resp. právny zástupca vedľajšieho účastníka spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh a uplatnil si náhradu trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania mu predmet sporu ešte nebol známy a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Odvolaciemu súdu nie je jasné ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje. Len na základe skutočnosti, že odporcom je spotrebiteľ, bez akejkolvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Odvolacia námietka vedľajšieho účastníka, že navrhovateľ mnohokrát už len na základe jeho vstupu do konania vezme návrh späť je podľa názoru odvolacieho súdu neopodstatnená. Nemožno dospieť k záveru, že navrhovateľ vzal v danej právnej veci návrh späť na základe vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko späťvzatie návrhu je dispozičným právom navrhovateľa, keď v predmetnej veci ku späťvzatiu návrhu došlo bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné sa prikloniť k tvrdeniu navrhovateľa uvedenému vo vyjadrení, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Dôvodný je aj argument navrhovateľa, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Odvolací súd v neposlednom rade prihliadol aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je odvolaciemu súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovateľa vystupujú určité

subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konaní, vyjadrení ( vznesenie námietky premlčania ), ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pritom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dojem, že združenie vstupuje do konaní s cieľom dosiahnuť zárobkovú činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciu súdu potvrdiť prvostupňové rozhodnutie aj v prípade, ak je vecne správne vo výroku, nie aj v dôvodoch. Rozhodnutie prvostupňového súdu o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi je podľa odvolacieho súdu vo výroku vecne správne, avšak s neprávny odkazom v dôvodoch rozhodnutia prvostupňového súdu na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Bolo už uvedené, že správne mal prvostupňový súd o trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s odôvodnením, že tieto nespĺňajú podmienku účelnosti nevyhnutnú pre priznanie náhrady trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd vo vzťahu k rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ vo svojom vyjadrení a vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukazujú, uvádza, že nie je viazaný rozhodnutiami iných krajských súdov v obdobných veciach. Aj po oboznámení sa s obsahom týchto rozhodnutí zotrváva na svojom právnom názore, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené, a preto mu nevzniklo právo na ich náhradu.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka je vecne správne, nakoľko navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, a preto odporcovi a aj vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na ich náhradu. Odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal podľa podaného vyčíslenia náhradu trov vynaložených v odvolacom konaní za podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 72,70 € s DPH + režijský paušál 9,16 €, spolu 81,86 €, ktoré uložil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnenému zástupcovi navrhovateľa do troch dní.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.